

A portrait of a man with short brown hair and glasses, smiling. He is wearing a dark pinstriped suit jacket, a light blue shirt, and a yellow tie with small blue polka dots. His arms are crossed. The background is a blurred office setting with a blue poster on the wall.

WELLANTBESTUURDER
LUC VERBURGH
VERLAAT
GROEN ONDERWIJS

VERZAKELIJKEN EN MODERNISEREN

TEKST EN FOTOGRAFIE LEONIE BARNIER

Hij was minder idealistisch op onderwijskundig gebied en meer doelmatig in de besturing. Geen onnodige verbreding van de groene opleidingen, maar verzwaring en zorgen voor de basis: opleiden voor de groene arbeidsmarkt. “Er is in die zeven jaar veel gebeurd.”

Luc Verburgh neemt na ruim zeven jaar afscheid van Wellantcollege. Hij gaat naar Zadkine, een roc voor Rotterdam en omgeving. Hij vindt zeven jaar genoeg. “Als ik nog langer zou blijven, dan zou ik me te veel gaan hechten en dat is niet goed, voor mij niet en voor Wellant niet, ik zou dan zomaar nog eens vijftien jaar kunnen blijven.”

Hij kijkt met veel tevredenheid terug op zijn tijd in Houten. “Er is veel gebeurd, het is een hecht team met gepassioneerde mensen.” En hij heeft met veel genoegen in het groen onderwijs gewerkt. “Een dynamische, ondernemende wereld die dicht bij het bedrijfsleven staat en waar men in het niet-groene onderwijs nog wel eens jaloers naar kijkt.”

Zelf kwam hij uit het niet-groene bedrijfsleven. Maar hij vond het destijds tijd om aandacht te geven aan zaken “die niet alleen maar gaan over per kwartaal geld verdienen.” Zijn ervaring met het managen van een bedrijf met veel verschillende locaties, elk met hun eigen cultuur, maakte dat de toenmalige Raad van Toezicht het met hem aandurfde als voorzitter bij Wellantcollege met zijn vele, vooral vmbo-, vestigingen.

Een niet-groene achtergrond in aoc-land, wat brengt dat mee?

“Op een aantal onderdelen zijn we zakelijker gaan acteren. Niet

alleen door onderwijsidealen geleid, maar ook kijkend naar de betaalbaarheid en de uitvoerbaarheid. Dat gaat over basisprincipes rondom: hoe plannen we, hoe kijken we naar voortgang? Maar ook in de besturing: hoe kunnen we verantwoordelijkheden zo laag mogelijk in de organisatie leggen? Dat is een verzakelijking en een professionalisering.”

‘Ik ben wat aarzelend als het gaat om grote onderwijskundige ambities. Kun je het aan? En kun je het betalen?’

“Wellantcollege is een aantal jaren geleden begonnen met teamleiders die echt leidinggevend aan de teams werden, met verantwoordelijkheid voor de inhoud van de opleidingen en voor een stukje personeelsbeleid. Dat was daarvoor niet wijdverbreid. Als ik zie hoe de teamleiders zich ontwikkeld hebben, dan vind ik dat ze het heel goed doen. Veel docenten hebben moeten leren om te werken in een team met een echt leidinggevende. De teams

hebben daar een hele goede stap in gemaakt, ook al zijn we daarin niet uitontwikkeld.”

Toen u kwam was bij Wellantcollege sprake van Natuurlijk Leren. Dat viel ongeveer samen met een negatief inspectierapport. Had dat met elkaar te maken?

“Gedeeltelijk. Ik zeg niet dat het concept Natuurlijk Leren een ridicuul concept is, maar de implementatie is erg ingewikkeld, de tijdsgeschiedenis zat niet mee en ik denk dat het iets te ver was doorgevoerd. Ik heb vier dagen als klassenassistent meege draaid op een school om te kijken: wat gebeurt er met de leerlingen, met de docenten en met het leren? Daardoor en door gesprekken met docenten en locatieleiders die hun zorg uitspraken heb ik toen de bakens verzet en zijn we naar een meer evenwichtig, niet alleen maar vraaggestuurd, onderwijs gegaan. We zitten nu veel meer aan de kant van meer rust, reinheid en regelmaat. We zijn gaan werken aan basiskwaliteit. Maar we hebben niet alles over boord gegooid want in Natuurlijk Leren zitten ook hele activerende, inspirerende didactische elementen. De scholen hebben daar, met behoud van hun eigenheid, een mooie balans in gevonden.”

Terug naar basiskwaliteit. Wat verstaat u daaronder?

“Dat je niet al te hoogdravende idealen hebt, maar dat je zegt: waartoe zijn wij op aard? Waar worden wij op beoordeeld, door ouders en leerlingen en inspectie, en dan zorg je dat je die kwaliteit op orde hebt. Dat gaat over pedagogisch-didactische zaken maar ook over lesuitval, het hanteren van procedures en bijvoorbeeld het op orde hebben van de exitregistratie. Dat als tegenhanger op de fase met stevige ambities op onderwijskundig gebied. In die fase heb ik vaak gezegd dat ik wat aarzelend ben als het gaat om grote onderwijskundige ambities. Om drie redenen. Je moet

Over vmbo-themaklassen die leiden naar een mbo-opleiding op niveau: “We zijn samen met Inholland bezig met een techniekklas die voorbereidt op een opleiding in de hightech tuinbouw”

jezelf de vraag stellen of je het aankunt, want het is ingewikkeld om zoiets te implementeren. Ten tweede moet je je afvragen of je het kunt betalen. Het ideaal van flexibiliteit en maatwerk bijvoorbeeld kent een aanzienlijk prijskaartje. En ten derde: van mijn vader die onderwijskundige is, heb ik geleerd dat er iedere vijf jaar een nieuw onderwijskundig ideaal is. Dat maakt dat je ook gaat relativieren.”

Past het huidige beleid, gericht op meetbaarheid en beheersbaarheid, bij uw ideeën?

“Nee, maar beperkt. Wij meten redelijk wat, maar het is geen fabriek en het is ook geen klant-leverancierverhouding waarbij de klant achterover kan gaan zitten en de leverancier harder moet gaan werken. En als het de klant niet bevalt, dat je dan in een juridische werkelijkheid terecht komt. We moeten het samen met de ouders en de leerlingen doen.”

“Maar op sommige onderdelen moeten we wel verzakelijken. Neem de zorg. Ik snap dat goede begeleiding nodig is, maar ieder aanbod creëert een vraag. Het is niet onze opdracht om leerlingen van de straat te houden, maar om ze toe te leiden naar de groene arbeidsmarkt. De vacatures in het groene bedrijfsleven zitten met name op niveau 3, 4

en 5, de bovenkant van het mbo dus. Bovendien is het groene bedrijfsleven relatief dynamisch en innovatief, dat betekent dat je leerlingen moet afleveren die daaraan een bijdrage kunnen leveren. Dat is wat anders dan leerlingen die het niet weten en naar het groen onderwijs

‘Een vmbo-leerling die belangstelling heeft voor design, architectuur of techniek kan nu verder binnen het groene domein’

komen omdat het er zo veilig en klein is. We zoeken leerlingen die zeggen: ik ben leergierig, dynamisch, ambitieus en ondernemend.”

Wat houdt dat concreet in: op zoek naar ambitieuze leerlingen?

In het vmbo hebben we een aantal themaklassen uitgerold die voorbereidend zijn op moderne mbo-opleidingen op niveau. De foodklas

bereidt voor op de Foodacademy, een opleiding op niveau 4-5 samen met Inholland aan de Zuidas in Amsterdam. We hebben een kunstklas die leidt naar de mbo-opleidingen Design. We hebben een paardenklas die leidt naar de opleidingen paard en dier en we zijn samen met Inholland bezig met een techniekklas die voorbereidt op een opleiding in de hightech tuinbouw.”

“Daarnaast hebben we in het vmbo een carroussel geïntroduceerd, een soort praktische sectororiëntatie, om het vernieuwende in de sector zichtbaar te maken. Zodat een leerling die belangstelling heeft voor design, architectuur of techniek verder kan binnen het groene domein. De formule lijkt redelijk succesvol. Het aantal vmbo-leerlingen is de laatste jaren behoorlijk stabiel gebleven en dat is landelijk gezien heel goed. Of de doorstroom naar die gemoderniseerde groene mbo-opleidingen toeneemt, moet nog blijken. De eerste lichting uit de paardenklas krijgt dit jaar een diploma.”

Wellantcollege is het grootste aoc, wat betekent dat voor een bestuurder?

“Het schept verplichtingen. Ik heb enkele jaren in het dagelijks bestuur van de AOC Raad gezeten en van de GKC. Ik zit nu in de commissie macrodoelmatigheid. Ja, je bent relatief groot en je bedekt het hele midden van het land, daardoor heb je invloed. Maar in de AOC Raad weegt elke opvatting even serieus.”

“Ik neem wel een onafhankelijke positie in ten opzichte van de AOC Raad. De AOC Raad is nodig voor belangenbehartiging, niet voor projecten, daarvoor hebben we zelf mensen in dienst. De vraag is wat doe je met elkaar en wat doe je los van elkaar? De autonomie ligt bij de afzonderlijke aoc's. Elke school zit in zijn eigen ontwikkeling, in zijn eigen fase. Samenwerken binnen de kolom, zowel verticaal als horizontaal, dat is wat we altijd nagestreefd hebben, maar wel op basis van behoefte en ruimte voor de verschillende partijen. Dat is de positie van Wellantcollege binnen het groene opleidingsdomein.” ■